

[Christmas Møller.]

Det ærede Medlem Hr. Sundbo sagde, at med almindelig Valgret skulde i hvert Fald alle have Valgret, og at han aldrig havde gjort sig til Talsmand for saadanne fantastiske Tanker, at der skulde være Stemmeret efter Antallet af Børn. Nej, det har han ikke, men det ærede Medlem Hr. Sundbo er vist ikke uvidende om, at man har set slige Tanker fremsat, og jeg maa ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Sundbo, at han viste en forbavsende Dygtighed i Retning af at opfatte Tanken gunstigt.

Men, sagde det ærede Medlem Hr. Sundbo, de Konservative vil have, at Valgretten skal rette sig efter, hvor mange Penge man har. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Sundbo, hvorpaa han i den Stilling, det konservative Folkeparti indtog i 1924, og den Stilling, vi indtager i Dag, begrundet dette. Jeg vil gerne have blot en enkelt Udtalelse, som viser, at de Konservative siger, at den kommunale Valgret skulde afhænge af, hvor mange Penge man har. Det ærede Medlem har sagt, at det var den Stilling, vi indtog, og det vil jeg gerne have at det ærede Medlem skulde oplyse noget om.

Med Hensyn til almindelig Valgret vil det jo altid være saaledes, at der er en Del, som ikke har den. Vi har ogsaa for den politiske almindelige Valgrets Vedkommende indskrænkende Bestemmelser, saaledes at Folk momentvis kan komme i den Situation, at de ingen Valgret har, ja, vi har jo i Virkeligheden for Opholdets, den faste Bopæls Vedkommende, en ikke ringe Indskrænkning i den politiske Valgret — det maa man jo ikke glemme —, da det er den Valgliste, der udarbejdes i Marts, der ligger til Grund for den politiske Valgret et helt Aar. Alligevel vil man ikke sige, at den politiske Valgret ikke er almindelig.

Med Hensyn til Eftergivelsesspørgsmaalet skal jeg kun sige, at jeg har i mit første Indlæg dokumenteret, hvordan man har forsøgt angaaende Eftergivelse af Skat at sætte det i System, saaledes at man betalte Skatten for den Periode, hvor det havde valgretsmæssig Interesse. Det er bl. a. ogsaa dette System, som man ved de Bestemmelser, vi her staa foran at vedtage, vender sig imod, og det ser vi for vort Vedkommende paa med Tilfredshed.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har paa ingen Maade villet gøre nogen Indvending mod den historiske Fremstilling, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav, da han forrige Gang havde Ordet, men har

kun villet gøre opmærksom paa, at det Forslag, som her er til Behandling, er væsensforskelligt fra det Forslag, som det konservative Folkepartis Formand fremsatte i Landstinget, og som først og fremmest gik ud paa, at enhver Eftergivelse af paalignet Skat betød Valgrets Fortabelse. Det fandt jeg ikke rimeligt, derfor udarbejdede jeg Ændringsforslagene, som jeg fik Tilslutning til i det høje Landsting, og derfor fremtræder Forslaget her i en Skikkelse, som det ærede Medlem, hvis han vil foretage en objektiv Sammenligning ganske uheldet, sikkert vil erkende gør det naturligt at opfatte dette Forslag som et selvstændigt Forslag. Men jeg har naturligvis ikke det fjerneste at indvende imod, at det ærede Medlem henpeger paa, at Udgangspunktet for dette Forslag er Forhandlingen om det Forslag, som af det konservative Folkepartis Formand fremsattes i Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo har en vidunderlig Evne, som man under Hensyn til hans Alder maa misunde ham, til at anstille muntre og barokke Ræsonnementer. Et saadant Ræsonnement var jo det, som fandt sit Udtryk derigennem, at naar man vil fremkalde Folks Lyst til at betale Skat, er Vejen den, at man skrider til Nedsættelse. Det er jo et saa livligt, et saa barokt Ræsonnement, at jeg tror, det bør staa for det ærede Medlems egen Regning uden nogen Kommentar. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at naar han i det Forslag, for hvilket han var Ordfører i 1920, krævede, at ingen maatte være Skatterestant for mere end et Halvaar, dersom han vilde forblive paa Valglisten, naar det ærede Medlem altsaa kun tillod en Restance for det ene Halvaar af hele Valgperioden, kan det ærede Medlem i alt Fald ikke paa det Tidspunkt have været af den Opfattelse, som han har talt ud fra her i Gaar og i Dag; thi jeg skulde dog tro, at ved denne Bestemmelse, som det ærede Medlem i 1920 anbefalede, mente han at have fremskaffet en virkelig alvorlig Tilskyndelse for Skatteyderne til at bringe deres Restancer, ikke blot de nyeste, men i samme Grad de ældre, ud af Verden. Det ærede Medlem maa jo ikke glemme, at Eftergivelsesbestemmelser fandtes paa dette Tidspunkt ikke, og dog forlyder der jo intet som helst om, at Skatterne da gik daarligere ind, end Tilfældet er nu — jeg tror, man tør sige tværtimod.

Det ærede Medlem mente, at jeg skulde have udtalt, at man her i København foretog Skatteeftergivelse ved Rodemestrene. Det har jeg paa ingen Maade paastaaet, men jeg har sagt, at man indtil 1924 ved Be-